

Vår referens: Dnr: 21–10499, Aktilaga: 19

Föreläggande vid vite att på begäran lämna ut uppgifter om abonnemang

Saken

Föreläggande vid vite enligt 7 kap. 5 § lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation (LEK); fråga om skyldighet att på begäran lämna ut uppgifter om abonnemang till brottsbekämpande myndigheter i samband med misstanke om brott enligt 6 kap. 22 § första stycket 2 LEK.

Post- och telestyrelsens avgörande

Post- och telestyrelsen (PTS) förelägger Bahnhof AB (organisationsnummer 556519-9493) (Bahnhof) att senast den 1 februari 2022 vid vite om fem miljoner (5 000 000) kronor, säkerställa att de uppgifter om abonnemang gällande misstanke om brott som begärs av Polismyndigheten eller annan myndighet som ska ingripa mot brottet, lämnas ut även om underlag i form av portnummer saknas i samband med förfrågan.

Detta föreläggande gäller enligt 8 kap. 22 § LEK omedelbart.

Bakgrund

Polismyndigheten har i ett ärende vänt sig till Bahnhof och enligt 6 kap. 22 § första stycket 2 LEK, begärt att få ut uppgift om vem som står bakom en IP-adress, d.v.s. uppgift om abonnemang gällande en s.k. NAT¹:ad IP-adress. Polismyndigheten har som underlag till Bahnhof uppgett den publika IP-adressen, dock utan att ange portnummer, eftersom Polismyndigheten inte har haft tillgång till detta. Bahnhof avslög Polismyndighetens begäran varefter Polismyndigheten tog upp ärendet med PTS. PTS beslutade att inleda tillsyn mot Bahnhof. PTS har inom ramen för tillsynen frågat Bahnhof om Polismyndighetens information

¹ NAT-teknik är en teknik som gör det möjligt att ansluta många datorer till internet med användning av en eller några få gemensamma publika adresser. NAT är en förkortning av Network Adress Translation. På grund av bristen på IPv4-adresser så har NAT-tekniken kommit att användas av internetleverantörerna för att det tillgängliga IP-adresserna ska räcka till för att koppla upp abonnenter.

om att Bahnhof har vägrat lämna ut abonnentuppgifter till Polismyndigheten stämmer. PTS har därtill begärt att Bahnhof i så fall även beskriver av vilken anledning detta har gjorts.

I sitt yttrande till PTS skriver Bahnhof att det inte framgår vilket ärende det rör sig om och att man därför svarar allmänt på hur man i normalfallet ställer sig till Polismyndighetens förfrågningar när uppgifter nödvändiga för att identifiera en abonnent, t.ex. portnummer, saknas.

Bahnhof anger i sitt yttrande att den frågeställning som har föranlett Polismyndighetens anmälan uppkommer när Polismyndigheten inte lämnar uppgifter om kompletterande portnummer vid en begäran. Vidare skriver Bahnhof att en sådan förfrågan kan resultera i att Bahnhof måste lämna ut hundratals abonnentuppgifter. Bahnhof framhåller att bolaget aldrig vägrat en förfrågan från Polismyndigheten för NAT:ade IP-adresser när förfrågan även innehållit ett kompletterande portnummer.

Bahnhof anger även i sitt yttrande att bolaget har en sekretessskyldighet i förhållande till sina kunder enligt lag och avtal, som bl.a. gäller abonnentuppgifter. I sitt yttrande skriver Bahnhof att med hänsyn till det stora antalet abonnenter som normalt kan knytas till en NAT:ad IP-adress vid ett visst tillfälle, samt med hänsyn till att det stora flertalet rimligen inte har något med polisens utredning att göra, anser Bahnhof att 6 kap. 22 § LEK inte ger stöd för den typ av massinhämtning som polisen vill genomföra. Vidare anförs bl.a. att de kunder som har en NAT:ad IP-adress skulle hamna i ett sämre läge ur sekretessynpunkt än en användare som använder en traditionell IP-adress.

Enligt Bahnhof är det uppenbart att lagstiftaren ansett att den typ av massinhämtning av abonnentuppgifter som polisen generellt vill genomföra inte är förenlig med svensk lag och EU-rätten. Bolaget anger att förutom de rent integritetsmässiga aspekterna på massinhämtning av NAT:ade adresser är det inte förenligt med proportionalitetsprincipen om Bahnhof regelmässigt skulle tvingas till betydande merarbete och kostnader för att utreda och redovisa abonnentuppgifter som gäller NAT. Allt som en följd av att polisen inte lämnar kompletterande uppgifter i form av portnummer och liknande som Bahnhof är skyldig att lagra.

I tillägg anger Bahnhof i sitt yttrande att det i sammanhanget måste antas att även PTS genom sina föreskrifter syftar till att motverka massinhämtning och att polisen i sina förfrågningar skulle uppge de kompletterande portnummer som avses i PTS föreskrifter.

PTS har den 12 oktober 2021 i enlighet med 7 kap. 4 § LEK, underrättat Bahnhof om att myndigheten finner skäl att misstänka att Bahnhof inte efterlever skyldigheten att lämna ut uppgifter om abonnemang enligt 6 kap. 22 § första stycket 2 LEK. Bahnhof bereddes tillfälle att yttra sig över underrättelsen senast den 22 oktober 2021.

Bahnhof har i yttrande daterat den 1 november 2021 sammanfattningsvis framfört följande.

Bahnhof finner PTS underrättelse svår att förstå och att PTS misstanke är obefogad och saknar saklig grund. Bahnhof ser därför i nuläget ingen anledning bemöta PTS påståenden utan konstaterar sammanfattningsvis att de är felaktiga och irrelevanta.

PTS begärde därefter ett förtydligande från Bahnhof och bad det svara på följande fråga: Kommer Bahnhof framöver att lämna ut uppgifter om abonnemang till brottsbekämpande myndigheter gällande misstanke om brott, enligt 6 kap. 22 § första stycket 2 LEK, när portnummer saknas i begäran?

På denna fråga svarade Bahnhof följande: Bahnhof behandlar varje begäran från polisen för sig. I samband med en begäran om uppgifter har Bahnhof att ta ställning till flera frågor, t.ex. om begäran är behörigen framställd, om överföringen av uppgifter kan ske på ett säkert sätt och om utlämningen kan ske på ett rättssäkert sätt. Bahnhof försöker alltid följa gällande rättsregler.

PTS har i e-postmeddelande från Polismyndigheten, daterat den 4 december 2021, fått information om att Bahnhof underlåtit att lämna ut abonnemangsuppgifter när portnummer saknats. Den 6 december 2021 skickade PTS detta e-postmeddelande till Bahnhof och gav bolaget tillfälle att yttra sig över innehållet. Bahnhof svarade den 9 december 2021 att man nu har gjort en ny bedömning av det ursprungliga ärendet. Detta eftersom Polismyndigheten inte tidigare hade upplyst Bahnhof om vilken typ av brott som utreddes. Bahnhof angav att det påbörjat arbetet med att få fram de efterfrågade uppgifterna och kommer skicka dessa till Polismyndigheten. Vidare anförde Bahnhof bl.a. följande. När polisen skickar en förfrågan där det varken anges typ av brott, uppgift om portnummer, eller annan uppgift som begränsar antalet misstänkta blir det omöjligt att validera förfrågans rättssäkerhet. Även om portnummer saknas i en förfrågan kan det tänkas att framtagandet av abonnentuppgifter kan begränsas och förenklas om polisen kan ange andra data. Det finns inte något enkelt sätt att ta fram uppgifter om portnummer saknas i förfrågan utan hantering sker manuellt och i flera steg.

Skäl

Tillämpliga bestämmelser

Föreläggande

I 7 kap. 4 § LEK anges att om PTS finner skäl att misstänka att den som bedriver verksamhet enligt denna lag inte efterlever lagen eller de beslut om skyldigheter eller villkor eller de föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen, inte efterlever en genomförandeåtgärd

som avses i 1 § andra stycket eller inte använder en radiosändare i den utsträckning som villkoren medger, ska myndigheten underrätta den som bedriver verksamheten om detta förhållande och ge denne möjlighet att yttra sig inom skälig tid.

Enligt 7 kap. 5 § LEK får tillsynsmyndigheten meddela de förelägganden och förbud som behövs för rättelse av en överträdelse som avses i 4 § ska ske omedelbart eller inom skälig tid. Följs inte föreläggandet, får tillsynsmyndigheten, efter utgången av den tid som angetts i underrättelsen enligt 4 §, meddela de ytterligare förelägganden eller förbud som behövs för efterlevnaden. Enligt fjärde stycket får förelägganden och förbud förenas med vite.

Lagring av uppgifter

Enligt 6 kap. 16 a § LEK är den som bedriver verksamhet som är anmälningspliktig enligt 2 kap. 1 § skyldig att lagra sådana uppgifter som avses i 6 kap. 20 § första stycket 1 och 3 (se nedan) som är nödvändiga för att spåra och identifiera kommunikationskällan, slutmålet för kommunikationen, datum, tidpunkt och varaktighet för kommunikationen, typ av kommunikation, kommunikationsutrustning samt lokalisering av mobil kommunikationsutrustning vid kommunikationens början och slut.

Av 38 § förordningen (2003:396) om elektronisk kommunikation (FEK) följer att för att uppfylla lagringskyldigheten i 6 kap. 16 a § LEK ska den lagringskyldige lagra de uppgifter som anges i 39–40 §§ FEK.

Av 40 § första stycket 1 FEK följer att den lagringskyldige ska lagra användares IP-adress och andra uppgifter som är nödvändiga för att identifiera abonnent och registrerad användare.

Enligt 3 § Post- och telestyrelsens föreskrifter om vilka andra uppgifter som ska lagras för att identifiera abonnent och registrerad användare vid användning av NAT-teknik (PTSFS 2019:2), ska den lagringspliktige lagra uppgifter om publik IP-adress med tillhörande UDP- eller TCP-portnummer kopplat till användares IP-adress och spårbar tid för kopplingen.

Utlämnande av uppgifter om abonnemang

Enligt 6 kap. 20 § första stycket LEK får den som i samband med tillhandahållande av ett elektroniskt kommunikationsnät eller en elektronisk kommunikationstjänst har fått del av eller tillgång till

1. uppgift om abonnemang,
2. innehållet i ett elektroniskt meddelande, eller
3. annan uppgift som angår ett särskilt elektroniskt meddelande, inte obehörigen föra vidare eller utnyttja det han eller hon fått del av eller tillgång till.

I 6 kap. 22 § första stycket 2 LEK anges att den som tillhandahåller ett elektroniskt kommunikationsnät eller en elektronisk kommunikationstjänst och därvid har fått del av eller tillgång till uppgift som avses i 20 § första stycket ska på begäran lämna uppgift som avses i 20 § första stycket 1 och som gäller misstanke om brott till en åklagarmyndighet, Polismyndigheten, Säkerhetspolisen eller någon annan myndighet som ska ingripa mot brottet.

Vite

Enligt 2 § lagen (1985:206) om viten (viteslagen) ska ett vitesföreläggande vara riktat till en eller flera namngivna fysiska eller juridiska personer (adressater). Om föreläggandet innebär en skyldighet för adressaten att vidta en viss åtgärd, ska det av föreläggandet framgå vid vilken tidpunkt eller inom vilken tidsfrist åtgärden ska vidtas. Vite får inte föreläggas, om adressaten kan antas sakna faktisk eller rättslig möjlighet att följa föreläggandet.

Enligt 3 § viteslagen ska ett vite fastställas till ett belopp som med hänsyn till vad som är känt om adressatens ekonomiska förhållanden och till omständigheterna i övrigt kan antas förmå honom att följa det föreläggande som är förenat med vitet.

PTS bedömning

Av tillsynen framgår det att Bahnhof vid flera tillfällen vägrat lämna ut uppgifter om abonnemang till Polismyndigheten enligt 6 kap. 22 § LEK när uppgifter om portnummer saknas i Polismyndighetens begäran.

Tystnadsplikt enligt bestämmelserna i 6 kap. 20 § första stycket 1 LEK och 6 kap. 22 § första stycket 2 LEK.

Bahnhof framför att det finns en sekretesskyldighet som gäller för uppgifter om abonnemang. Av 6 kap. 20 § första stycket 1 LEK framgår att uppgifter om abonnemang omfattas av en tystnadsplikt som innebär att den som tillhandahåller ett elektroniskt kommunikationsnät eller en elektronisk kommunikationstjänst inte obehörigen får föra vidare bland annat uppgift om abonnemang. Genom bestämmelsen i 6 kap. 22 § första stycket 2 LEK införs dock ett undantag från denna tystnadsplikt som innebär att bland annat Polismyndigheten i samband med misstanke om brott har rätt att på begäran få del av uppgifter om abonnemang.

Skillnaden mellan skyldigheten att lagra trafikuppgifter enligt bestämmelserna i 6 kap. 16 a-d §§ LEK och skyldigheten att lämna ut uppgifter om abonnemang enligt 6 kap. 22 § första stycket 2 LEK.

Bahnhof har motiverat sitt avslag att lämna ut uppgifter till Polismyndigheten enligt 6 kap. 22 § första stycket 2 LEK med motiveringen att hundratals abonnenter kan knytas till en NAT:ad IP-adress, om kompletterande portnummer saknas, och att Bahnhof anser att 6 kap. 22 § första stycket 2 LEK inte ger stöd för den typ av massinhämtning. Vidare har Bahnhof ifrågasatt varför PTS genom sina föreskrifter ålagt operatörerna att införa kostsamma system för lagring av uppgifter om dessa inte behöver användas och åberopas av polisen.

I den konsekvensutredning² som tagits fram i samband med utarbetande av NAT-föreskrifterna konstaterade PTS, under proportionalitetsbedömningen i avsnitt 3.1, att det är viktigt att de brottsbekämpande myndigheterna har ett bra underlag i samband med förfrågningar om utlämnande av uppgifter. Det ska noteras att proportionalitetsbedömningen skedde vid framtagandet av de s.k. NAT-föreskrifterna (PTSFS 2019:2). Dessa föreskrifter gäller skyldigheten att **lagra** vissa uppgifter för brottsbekämpande ändamål och reglerar inte under vilka förutsättningar uppgifter ska **lämnas ut** med stöd av bestämmelsen i 6 kap. 22 § första stycket 2 LEK. Den nyss nämnda proportionalitetsprövningen avsåg om det kunde anses motiverat att ålägga den redan lagringsskyldige enligt 6 kap. 16 a § LEK ytterligare specificerad lagringsskyldighet, utöver den som föreligger enligt 40 § förordningen (2003:396) om elektronisk kommunikation (FEK), för att möjliggöra för brottsbekämpande myndigheter att kunna identifiera abonnent och registrerad användare vid användning av s.k. NAT-teknik. PTS ansåg mot bakgrund av den nytta de brottsbekämpande myndigheterna kunde ha av dessa uppgifter att det var nödvändigt och proportionerligt att operatörerna har en skyldighet att lagra uppgifterna.

NAT-föreskrifterna förtydligar vilka uppgifter som ska lagras för att möjliggöra för brottsbekämpande myndigheter att identifiera abonnent och registrerad användare när NAT-teknik används. Det innebär att om brottsbekämpande myndigheter har tillgång till ett underlag bestående av en publik IP-adress med tillhörande portnummer samt spårbar tidpunkt för tilldelning av portnumret, så kan en identifiering ske av abonnent och registrerad användare. Om Polismyndigheten inte har tillgång till samtliga dessa uppgifter så kan myndigheten emellertid ändå begära ut de uppgifter som finns hos operatören med stöd av bestämmelsen i 6 kap. 22 § första stycket 2 LEK, men de riskerar då att istället för att få en identifierad abonnent få en träff på upp till drygt 65 000 abonnenter, vilket är det antal som teoretiskt sett kan dela på en publik IP-adress när NAT-teknik används.

² PTS Dnr 18-10969

PTS bedömning är att varken PTS NAT-föreskrifter eller den konsekvensutredning som föregick dessa innebär att det kan ställas några krav på Polismyndigheten eller annan brottsbekämpande myndighet om att presentera ett underlag med specifikt innehåll för att skyldighet för en operatör att lämna ut uppgift om abonnemang enligt 6 kap. 22 § första stycket 2 LEK ska uppkomma.

Kan ett utlämnande av uppgifter enligt bestämmelsen i 6 kap. 22 § första stycket 2 LEK omfatta fler än en abonnent vid en förfrågan?

Bahnhof har anfört att det är uppenbart att lagstiftaren ansett att den typ av massinhämtning av abonnentuppgifter som Polismyndigheten vill genomföra inte är förenligt med svensk lag och EU-rätten. Bolaget har specificerat att Bahnhof anser att 6 kap. 22 § LEK inte ger stöd för sådan massinhämtning. Därtill har Bahnhof anfört att det inte är förenligt med proportionalitetsprincipen att Bahnhof regelmässigt skulle tvingas till betydande merarbete och kostnader för att utreda och redovisa abonnentuppgifter som gäller NAT.

PTS bedömer att ordalydelsen i 6 kap. 22 § första stycket 2 LEK (jämförd med 6 kap. 20 § första stycket 1 LEK) inte utgör något hinder mot att ett utlämnande kan avse fler än en abonnent. Bestämmelserna har tillämpats av Kammarrätten i Stockholm i en dom meddelad den 19 januari 2010 i mål nr 3138-09 (RK 2010:1). Kammarrätten noterar i domen att ett flertal abonnenter skulle kunna komma att beröras av det aktuella utlämnandet.

Kammarrätten konstaterar härvid att det är av stor betydelse för skyddet för den personliga integriteten att polisen behandlar personuppgifter på ett sådant sätt att det framgår om en person behandlas som misstänkt eller om behandlingen sker av någon annan anledning. Kammarrätten utgick vidare från att polisen i egenskap av personuppgiftsansvarig skulle gallra den eventuella överskottsinformation som polisen skulle kunna komma att få tillgång till i och med utlämnandet av de begärda uppgifterna.

Kammarrätten i Stockholm har vidare prövat frågan om lagring och utlämnande av uppgifter om abonnemang i mål nr 2471-18, vilket gällde en operatör som vägrade lämna ut uppgifter om abonnemang (avseende vilken abonnent som haft en viss IP-adress) enligt 6 kap. 22 § första stycket 2 LEK, med hänvisning till att brottsbekämpande myndigheter endast kunde få tillgång till dessa uppgifter under förutsättning att begäran om utlämning avsåg grov brottslighet och utlämnandet dessförinnan prövats av domstol eller en oberoende myndighet. PTS hade i det aktuella ärendet förelagt operatören att säkerställa att uppgifter om abonnemang som efterfrågas av Polismyndigheten eller annan myndighet som ska ingripa mot brottet i de fall där det är fråga om misstanke om brott hädanefter skulle lämnas ut, oavsett brottets eventuella påföljd.

Kammarrätten konstaterade i domen att de uppgifter som de brottsbekämpande myndigheterna kunde få tillgång till med stöd av bestämmelsen i 6 kap. 22 § första stycket 2

LEK utgjorde en begränsad kategori uppgifter som enligt kammarrätten inte i sig kunde användas för omfattande kartläggning av personers privatliv. Den behandling av personuppgifter som PTS föreläggande tog sikte på och som innebar att bl.a. Polismyndigheten skulle ges tillgång till uppgifter om abonnemang kunde enligt kammarrättens mening inte anses vara särskilt integritetskänslig. Det ingrepp som det var fråga om i de grundläggande rättigheterna enligt artiklarna 7 och 8 i EU:s rättighetsstadga bedömdes därför inte vara av allvarlig art. Eftersom ingreppet inte var av allvarlig art följde det enligt kammarrätten av EU-domstolens praxis att en lagstiftning som ger tillgång till uppgifter om abonnemang inte behövde begränsas till att endast gälla situationer då det rör sig om att utreda allvarliga brott. Vidare bedömde kammarrätten att det av EU-rätten inte heller följde något krav på att den tillgång till uppgifter som avsågs i PTS föreläggande skulle vara underkastad förhandskontroll av en domstol eller en oberoende förvaltningsmyndighet. Kammarrätten konstaterade också att bestämmelserna om utlämnande av abonnemangsuppgifter hade funnits under en lång tid och motiverats med att de brottsbekämpande myndigheterna, för att det ska vara möjligt att utreda brott, har ett stort intresse av att få tillgång till uppgifterna. Mot bakgrund av detta bedömde kammarrätten att intresset av att ge bl.a. Polismyndigheten en sådan tillgång till uppgifter om abonnemang som var aktuella i ärendet i syfte att undersöka, avslöja och väcka åtal för brott vägde tyngre än enskildas integritetsintresse. Skyldigheten att lämna ut uppgifter som avsågs i PTS föreläggande och som innebar att operatören på begäran skulle lämna ut uppgifter om abonnemang till bl.a. Polismyndigheten bedömdes av kammarrätten därför inte stå i strid med artikel 15.1 i direktiv 2002/58/EG jämförd med artiklarna 7, 8 och 52.1 i EU:s rättighetsstadga. Av kammarrättens dom framgår att det finns ett stort behov för de brottsbekämpande myndigheterna att få tillgång till uppgifter om abonnemang för att kunna undersöka, avslöja och väcka åtal för brott.

En begäran kan, i de situationer där Polismyndigheten eller annan myndighet som begär ut uppgifterna inte har tillgång till portnummer, komma att gälla för ett stort antal samtida abonnenter och innebär i princip att det för varje abonnent framkommer att denne via en viss operatör haft tillgång till internet vid en viss tidpunkt. Ett utlämnande av uppgifter avslöjar dock inte vilka andra IP-adresser som abonnenten har kommunicerat med eller vilka hemsidor i övrigt som användaren av en viss IP-adress besökt. Kammarrätten har i ovan nämnda dom bedömt att utlämnande av uppgifter om abonnemang i sig inte är av så allvarlig art att de behöver begränsas till att endast gälla situationer då det rör sig om att utreda allvarliga brott. PTS bedömning är att detta gäller även för de utlämnanden där portnummer saknas och ett större antal samtida abonnenter kan komma att beröras av ett utlämnande.

En begäran om utlämnande av uppgifter om abonnemang enligt 6 kap. 22 § första stycket 2 LEK, kan ske i samband med utredning av såväl mycket allvarliga som mindre allvarliga brott.

En begäran kan också komma att avse några enstaka användare upp till flera tusental. Bestämmelsen kan således tillämpas i helt olika situationer och enligt PTS bedömning är det den brottsbekämpande myndigheten som har att i varje enskilt fall ta ställning till behovet av den mängd uppgifter som kan komma att lämnas ut i samband med en begäran om utlämnande av abonnentuppgifter gällande s.k. NAT:ade IP-adresser. En bedömning måste alltid göras av den brottsbekämpande myndigheten utifrån gällande regelverk, exempelvis bestämmelser om brottsutredning och förundersökning i rättegångsbalken samt bestämmelser i brottsdatalagen (2018:1177) och lagen (2018:1693) om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalagens område, som reglerar hur polisen får behandla personuppgifter.

PTS finner att Bahnhof således inte har haft grund för att vägra lämna ut uppgifter om abonnemang med hänvisning till att uppgifter om portnummer saknas vid en begäran och att den därför kan komma att beröra en större mängd uppgifter.

Sammanfattningsvis anser PTS att bestämmelsen i 6 kap. 22 § första stycket 2 LEK innebär en skyldighet att lämna ut uppgifter om abonnemang gällande misstanke om brott till Polismyndigheten eller annan myndighet som ska ingripa mot brottet, även om underlag i form av portnummer saknas i samband med förfrågan.

PTS konstaterar att Bahnhof, efter PTS underrättelse, bl.a. anfört att det behandlar varje begäran från polisen för sig och vid begäran om uppgifter har att ta ställning till flera frågor. Polismyndigheten har, efter PTS beslut om underrättelse, återigen påpekat att Bahnhof alltså inte lämnar ut uppgift om abonnemang då myndighetens begäran saknar portnummer. Enligt PTS mening strider Bahnhofs agerande mot skyldigheten att lämna ut uppgifter om abonnemang enligt i 6 kap. 22 § första stycket 2 LEK. Att Bahnhof sedermera i december 2021 anfört att det, efter att ha fått kännedom om typ av brott som utreds, kommer att skicka efterfrågade uppgifter till Polismyndigheten förändrar inte bedömningen. Det kan här nämnas att bolaget tidigare har förelagts av PTS att säkerställa att uppgifter om abonnemang som efterfrågas av Polismyndigheten eller annan myndighet som ska ingripa mot brottet i de fall där det är fråga om misstanke om brott hädanefter lämnas ut, oavsett brottets eventuella påföljd (PTS beslut den 31 mars 2016 i ärende med dnr 15-9942, vilket även var föremål för kammarrättens prövning i ovan nämnda mål nr 2471-18).

Bahnhof ska således föreläggas att säkerställa att de uppgifter om abonnemang gällande misstanke om brott som begärs av Polismyndigheten eller annan myndighet som ska ingripa mot brottet, lämnas ut även om underlag i form av portnummer saknas i samband med förfrågan.

Tid för rättelse

Det föreligger inget hinder för Bahnhof att omedelbart genomföra ändring av rutiner och instruktioner för att säkerställa att utlämnanden fortsättningsvis sker i enlighet med bestämmelserna i 6 kap. 22 § första stycket 2 LEK jämte 6 kap 20 § första stycket 1 LEK. PTS bedömer att skälig tid för rättelser uppgår till två veckor.

Tiden för rättelse sätts därför till den 1 februari 2022.

Vite

Bahnhof har vägrat att lämna ut uppgifter om abonnemang till Polismyndigheten då portnummer saknas samt efter PTS begäran om information, underrättelse och en förtydligande fråga från PTS inte svarat på om det kommer att lämna ut uppgifter om abonnemang enligt 6 kap. 22 § första stycket 2 LEK när portnummer saknas.

Enligt PTS bedömning talar dessa omständigheter sammantaget för att Bahnhof inte kommer att vidta rättelse med mindre än att föreläggandet förenas med vite. Bahnhof bedöms ha faktisk och rättslig möjlighet att rätta sig efter föreläggandet inom den angivna tidsfristen. Föreläggandet ska därför förenas med vite.

Med hänsyn till Bahnhofs ekonomiska förhållanden och till omständigheterna i övrigt bedömer PTS att vitesbeloppet ska bestämmas till fem miljoner (5 000 000) kronor.

Underrättelse om överklagande

Om ni vill överklaga detta beslut ska ni skriva till Förvaltningsrätten i Stockholm. Brevet ska dock sändas till Post- och telestyrelsen, Box 6101, 102 32 Stockholm, alternativt till pts@pts.se.

Tala om i brevet vilket beslut ni överklagar genom att ange beslutets nummer. Tala också om vilken ändring av beslutet ni vill ha.

Brevet med överklagandet ska innehålla: ert person-/organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer till bostaden och mobiltelefon. Adress och telefonnummer till er arbetsplats ska också anges samt eventuell annan adress där ni kan nås för delgivning. Om ni anlitar ett ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges.

PTS måste ha fått ert överklagande inom tre veckor från den dag ni fått del av beslutet. Annars kan överklagandet inte prövas.

PTS sänder överklagandet vidare till Förvaltningsrätten i Stockholm för prövning.

Om något är oklart kan ni vända er till PTS.

Beslutet har fattats av divisionschef Catarina Wretman. Föredragande har varit civilingenjör Anders Franzén. I ärendets slutliga handläggning har även enhetschef Karin Lodin, verksamjurist Katarina Holmqvist, jurist Anna Söyland och jurist Peder Cristvall deltagit.

